

Goede Wil in Wereldaangelegenheden

Wereld Goede Wil
Nieuwsbrief
Nummer 1
2026

De geestelijke dimensie van de natie

Dit nummer van de nieuwsbrief onderzoekt het idee van naties als levende psychologische en geestelijke entiteiten, elk met hun eigen ziel. Deze hogere dimensie van de collectieve psyche omvat een samengaan van kwaliteiten die een reservoir van energieën vormen, bestemd om door het leven van de natie heen te schijnen terwijl zij voortgaat op haar pad naar uiteindelijke integratie en heelheid. Elke nationale ziel kent een eigen samengaan van kwaliteiten.

Het toetreden van de mensheid tot een nieuw niveau van internationale integratie is afhankelijk van, en verloopt in harmonie met, de integratie die in elk land plaatsvindt. Een wereld die werkelijker heel en geïntegreerd is, zal ongetwijfeld een wereld zijn van bijna oneindige diversiteit, naarmate elke natie steeds meer uit haar ziel put om haar ware en geïntegreerde zelf te worden.

Zoals de volgende artikelen laten zien, leveren mensen van goede wil een nuttige dienst door zichzelf te oefenen in het opsporen en observeren van de zielskwaliteiten van hun eigen natie, en deze waar te nemen te midden van de hedendaagse woelige gebeurtenissen. Het onderscheidingsvermogen neemt toe naarmate het waarnemen zich bewust afstemt op de ziel van de waarnemer.

- Naties als levende psychologische organismen
- Een levende aanwezigheid in het hart van een natie
- Beschouwingen over een nationale ziel
Kimberley Riley

Naties als levende psychologische organismen

In 1958 schreef Carl Jung dat hij – ondanks zijn diepgaande kennis van de moderne mens in diens nationale context – niet de moed kon opbrengen om het meest “weerbarstige” van de psychologische problemen onder ogen te zien: *het vraagstuk van de nationale psyche*. Jung betoogde dat dit “weerbarstig” was omdat zelfs het formuleren van de meest rudimentaire beginselen van een psychologie van naties vrijheid zou vereisen van nationaal vooroordeel, iets wat volgens hem bijna onoverkomelijke moeilijkheden oplevert voor het rationele verstand.¹

Bijna zeventig jaar later is het probleem van de nationale psyche nog grotendeels onverkend en daardoor gevoelig voor een simplistische tweedeling. Enerzijds wordt het nationale karakter vaak gereduceerd tot populaire clichés, die vooral worden gebruikt om verschil en verdeeldheid te benadrukken. Anderzijds wordt het verheven tot vage retoriek, die vooral naar voren treedt in tijden van crisis of collectieve betrokkenheid. Deze laatste tendens kan verklaren waarom de publieke verbeelding wordt aangesproken wanneer een leider spreekt over de ‘ziel van een natie’, zoals voormalig president Joe Biden deed toen hij Amerikanen toesprak vanaf de ‘heilige grond’ van Independence Hall.²

Zelfs als een denker van Jungs aanzien zich niet in staat voelde dit vraagstuk op te pakken, dan dwingt de urgentie van onze tijd ons om dit collectief toch te doen, en voorbij te gaan aan bovenstaande tweedeling naar diepere reflectie en betekenisvol handelen. Want de toekomst van de naties – en daar-

mee van de mensheid – mag niet uitsluitend afhangen van economische groei, vreedzame internationale betrekkingen of duurzaamheid. Zij kan ook afhangen van ons vermogen om diepgaand na te denken over de nationale psyche binnen de bredere context van de menselijke evolutie.

Om deze reflectie te vervolgen, kunnen we terugkeren naar Jung en twee van zijn tijdgenoten – Roberto Assagioli en Abraham Maslow - die ook putten uit de Leringen van de Wijsheid zoals verwoord door Alice Bailey. En van daaruit een werkhypothese voorstellen: dat een natie niet slechts een juridisch kader of een geografische entiteit is, maar een *levend psychologisch* organisme. Als zodanig bezit het zowel een *persoonlijkheid*, uitgedrukt via cultuur, gewoonten, instituties en gedrag, als ook een *Ziel*, een reservoir van geestelijke kwaliteiten die de bron van inspiratie worden voor stichtingsmythen, gedeelde verhalen en collectieve aspiraties.

De Ziel bevat latent potentieel evenals het vermogen tot groei, transformatie en zelfactualisatie. Het is de functie van de persoonlijkheid om te dienen als het voertuig waardoor dit potentieel in de materiële wereld tot uiting komt. Net als een individu is een natie dus bezig met een voortdurende reis naar zelfactualisatie: een voortdurend proces met als doel het potentieel van de Ziel via de persoonlijkheid tot uitdrukking te brengen.

Dit proces mag dan veeleisend zijn voor een individu, het is vele malen complexer voor een natie. Het vereist allereerst een fase van *persoonlijke integratie*: het herkennen en coördineren van krachten en vervormingen, en van bewuste en onbewuste krachten, zodat een samenhangend collectief gevoel van identiteit kan ontstaan. Dit wordt gevolgd door *integratie van de Ziel-persoonlijkheid*,

1 C.G. Jung *Letters*. Vol. 2, 1951-1961. Gerhard Adler et. al. eds. London: Routledge, 1976. pp. 430-433.

2 <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/september-1-2022-remarks-continued-battle-soul-nation>.

waarbij een leidende kracht geleidelijk het voertuig hervormt totdat het in staat is de kwaliteiten van de Ziel uit te drukken.

Assagioli bood een praktisch kader voor dit dubbele proces onder de noemer van *psychosynthese*. Hoewel hij zich primair richtte op individuele ontwikkeling, suggereerde hij expliciet dat psychosynthese toegepast kon worden op groepen en naties. Een *psychosynthese van naties* zou inhouden dat diverse gemeenschappen, instellingen en sociale krachten bewust met elkaar worden verbonden opdat ze harmonieus kunnen werken richting synthese. Dit impliceert niet uniformiteit of standaardisatie, maar eerder eenheid in verscheidenheid – een uitdrukking van de diepere eenheid die ten grondslag ligt aan het menselijk leven.

Zo'n transformatie vereist een passende collectieve omgeving en hier wordt Maslows begrip *eupsychia* relevant. *Eupsychia* is afgeleid van het Griekse *eu* ("goed") en *psyche* ("ziel" of "geest"), en is met opzet een echo van het begrip *utopie*. Het verwijst naar een sociale omgeving die individuen in staat stelt aangeboren waarden zoals het ware, het goede en het schone tot uitdrukking te brengen. *Eupsychia* beschrijft de sociale omstandigheden die de ontplooiing van het potentieel van de Ziel mogelijk maken: een ambiance die psychologische, culturele en morele groei bevordert.³ Nog belangrijker is dat het verwijst naar een samenleving die een hoog niveau van "synergie"⁴ tussen haar samenstellende delen aanmoedigt, en zo in feite een actieve bemiddelaar wordt bij het proces van integratie.

Op basis van bovenstaande hypothese kunnen de stadia van nationale integratie van de

persoonlijkheid en van de Ziel-persoonlijkheid als volgt worden beschreven.

1. *Embryonale fase*. De bevolking wordt grotendeels bepaald door het massabewustzijn en het kudde-instinct. Individuen zoeken bescherming door erbij te horen, maar er is weinig echte integratie tussen groepen. Religie kan op bepaalde niveaus beperkte samenhang bieden, maar het land kan nog niet als een natie in de volledige psychologische zin worden beschouwd.

2. *Beweging in de richting van integratie*. Groepen verlichte denkers beginnen op te komen en beïnvloeden de bredere lagen van de bevolking. Individuele reflectie wordt gestimuleerd, hoewel het grotendeels emotioneel blijft en nog niet werkelijk reflectief wordt. De drang naar eenheid wordt voornamelijk gevoeld door patriottisme.

3. *Integratie van de persoonlijkheid*. Verschillende groepen en gemeenschappen beginnen zich te organiseren rond een gedeeld gevoel van identiteit. Nationale grenzen en instellingen worden versterkt, en een voldoende aantal individuen ontwikkelt zelfbewustzijn waardoor zij uiting geven aan de kenmerken van de collectieve persoonlijkheid, die uitbreidend of begrenzend kunnen zijn. De natie vestigt zich internationaal door expansie, concurrentie of handel. Succes en trots leiden vaak tot arrogantie, versterkt door propaganda.

3 Maslow, A. "Eupsychia. The Good Society". *Journal of Humanistic Psychology* 1, 2 (1961) p. 6.

4 Maslow, A. *The farther reaches of human nature*. London: Penguin, 1971. p. 213.

Naarmate deze fase zich ontvouwt, wordt een punt bereikt waarop weerstand ontstaat tegen de integratiestroom en er rigiditeit optreedt, die plaatsmaakt voor een *proces van kristallisatie*. Sociale, politieke en economische crises stapelen zich op en ondermijnen het vertrouwen in de instellingen. Samenwerking verzwakt, individualisme overheerst en het ideaal van burgerschap verliest aan betekenis. Als reactie proberen delen van de bevolking nieuw leven te blazen in dat wat wordt geïdealiseerd als de “meest glorieuze” vormen uit het verleden. Patriotisme onttaardt in extreem nationalisme, gekenmerkt door starre vereenzelviging en het maken van buitenlanders of minderheden tot zondebokken.

Op individueel niveau gaat dit punt over de existentiële crisis die vooraf kan gaan aan het geestelijk ontwaken. Ambitie verliest betekenis, verlangen neemt af en er ontstaat een gevoel van innerlijke leegte. De crisis drijft het individu naar binnen – een omkering die kan worden opgevat als een bewustte of onbewuste aanroep van de energieën van de Ziel. Als de crisis wordt opgelost, breekt het licht van de Ziel geleidelijk binnenin door en onthult de volgende stappen in het proces.

Dezelfde dynamiek geldt op het niveau van de natie. Tegenwoordig lijken veel landen zich in het stadium van kristallisatie te bevinden, die zonder een leidende geestelijke visie kan uitmonden in een implosie. Wanneer de burgers echter reageren op een gedeeld ideaal geïnspireerd door de Ziel van de natie, kan de overgang naar de volgende fase ontstaan.

4. *Eenlijnigheid en contact met de Ziel*. . Geleid door verlichte burgers die een overtuigend ideaal verwoorden, zet de natie zich bewust in om dit te belichamen.

Deze stadia ontvouwen zich niet uniform. Binnen elke natie bestaan individuen en groepen op verschillende niveaus van bewustzijn. Terwijl sommige individuen zelfs gehecht blijven aan eerdere stadia en verandering weerstaan, bereiden anderen zich voor op Eenlijnigheid met de Ziel.

Zij die de vierde fase voor zich zien en daar naartoe werken, zijn wat Assagioli “de groep van de beste burgers”⁵: noemde: individuen die bewust de natie dienen door weerstand te bieden aan inertie, fragmentatie en nostalgische regressie. Ze lijken sterk op wat Bailey “de Nieuwe Groep van Werelddienaren” noemde – mannen en vrouwen, gedreven door een intuïtieve herkenning van het gedeelde lot van de mensheid.

Hoe zouden zij die zichzelf als onderdeel van deze groep herkennen kunnen bijdragen aan die taken? Het eerste obstakel is het obstakel dat Jung benoemde: nationaal vooroordeel. Dit vervormt de waarneming en beperkt het inclusieve denken, zelfs wanneer het subtiel en onbewust is. Toch is vooroordeel slechts een oppervlakkig symptoom. Daaronder ligt angst – angst voor verlies, verandering, het onbekende en uiteindelijk voor het verlies van identiteit.

Deze angst is slechts een symptoom van een nog dieper liggend probleem – *onze gehechtheid aan de illusie van afgescheidenheid en onderscheidenheid, en onze weerstand tegen de realiteit van het leven als een constant proces*. We klampen ons vast aan de illusie van vaste identiteiten en stabiele narratieven, ondanks het feit dat het leven zelf wordt bepaald door constante processen en transformatie. Deze weerstand wordt, wanneer ze

5 Geciteerd door Uta Gabbay in *Awaken the Will to Love: A Guide to Personal and Collective Transformation through Meditation and Psychosynthesis*. Independently published, 2018, p.78.

collectief wordt geprojecteerd, een machtige kracht die de menselijke geschiedenis vorm geeft, en de illusie voedt dat regressie naar eerdere stadia van ontwikkeling mogelijk is.

Een centrale taak van de “groep van beste burgers” is daarom de collectieve oriëntatie van angst naar vertrouwen, van fixatie naar creatief redeneren, en van uitsluiting naar synthese helpen om te buigen. Dit vereist het vervangen van nationale trots door nederigheid gebaseerd op zelfkennis, het erkennen van de sterke en beperkende punten van een natie, het bevestigen van de waarde van andere culturen en het erkennen van onderlinge afhankelijkheid. Op deze manier zal deze groep actief deelnemen aan het helen van de psychologische, morele en culturele wonden die de nationale evolutie belemmeren.

Parallel hieraan kan deze groep een leidende rol spelen in het leiden van de samenleving door voortdurende reflectie op alle gebieden en rond een fundamentele vraag: *Wat kan deze natie de wereld bieden op het gebied van geestelijke kwaliteiten?* Deze vraag verschuift de aandacht van wedijver naar bijdrage, en van zelfbevestiging naar dienstbaarheid. Het nodigt elke natie uit om de waarden te identificeren die alleen zij in de gelegenheid is te belichamen, wat die ook mogen zijn. Het helpt ook de natie een visie op haar toekomst te formuleren en een Ideaal Model te ontwikkelen dat is gegrond in de geestelijke kwaliteiten van haar ziel – een model dat zowel dient als een aanroep van die kwaliteiten als ook als een routekaart om deze te belichamen.

Terwijl zij het proces leiden van nationale integratie van de Ziel-persoonlijkheid, bereidt de “groep van beste burgers” de weg voor de volgende evolutionaire stap: *integratie tot Eén Mensheid*. Nationale zelfactualisatie culmineert dus niet in dominantie of

isolatie, maar in bewuste deelname aan de gedeelde evolutie van de mensheid.

Een levende aanwezigheid in het hart van de natie

Hoewel het idee van de ziel als een reële, levende aanwezigheid in het hart van een natie oude wortels heeft, is het grotendeels uit de gratie geraakt onder historici en commentatoren. Maar het leeft voort in veel evolutionaire, “tweede axiaal tijdperk”, benaderingen van spiritualiteit.¹

Vanaf ongeveer 1875, toen HP Blavatsky de Theosofische Vereniging oprichtte, tot aan de periode van de twee wereldoorlogen in de twintigste eeuw, ontwikkelde een stroom van denkers uit alle grote geloven een nieuw, universeel begrip van oude leerstellingen over de verhouding tussen de werelden van menselijke ervaring en het heilige. Gebaseerd op wat toen een heel nieuw, opkomend gevoel van onderlinge verbondenheid en heelheid was, werd de mensheid gezien als op een uitdagend en op inwijding gelijkend evolutionair pad naar een geheel nieuw niveau van integratie. Geestelijke vuren van liefde en wijsheid, doel en kracht die deel uitmaakten van dit ontwaken, werden herkend als straling die vanuit het goddelijke neerstroomde, door de zielen van mensen en naties.

Invloedrijke religieuze denkers zoals Teilhard de Chardin (christen) en Sri Aurobindo (hindoe), samen met theosofische schrijvers (met name Rudolf Steiner en Alice Bailey) zetten het werk van Blavatsky voort in nieuwe vormen. Doorgaans zagen zij alle dimensies van wereldaangelegenheden als een dynamisch, bewegend patroon van verhoudingen tussen de innerlijke krachten

¹ Zie <https://christogenesis.org/second-axial-emergence/>

van de geestelijke wereld en de natuurlijke creativiteit en het verstand van de mensen.

Het zou naïef zijn te veronderstellen dat al deze denkers dezelfde kijk weerspiegelden op een nationale ziel, of op een geestelijke kracht die door het menselijk denken en de menselijke aangelegenheden stroomt. Maar wat ze wel gemeen hadden, was de erkenning dat de mensheid op het punt stond een nieuwe eenlijnigheid met de geestelijke werelden aan te gaan. Hierin belichaamden zij een opkomend intuïtief gevoel van synthese, dat de perceptie beïnvloedde van naties die op weg zijn naar een toenemende onderlinge afhankelijkheid.

Steiner (1861-1925), Aurobindo (1872-1950) en Bailey (1880-1949) dragen allemaal verschillende manieren aan om de zielen van verschillende naties en de impact die dit heeft op het nationale verhaal te begrijpen. Puttend uit theosofische en helderziende inzichten, en gepaard aan een diepgaande studie van Goethe, gaf Steiner in 1910 een reeks lezingen over 'De taak van volkszielen'.² Geestelijke hiërarchieën, aartsengelen en volkszielen verbinden de geest van mensen met nationaliteiten. Deze zielen geven naties een specifieke taak evenals de fysieke/etherische aspecten van hun nationale karakter. Van de mensen van de Italiaanse en Iberische schiereilanden wordt bijvoorbeeld gezegd dat zij uitdrukking weten te geven aan de gevoelsziel, terwijl Frankrijk de verstandsziel uitdrukt, Groot-Brittannië de bewustzijnsziel en Centraal-Europa het Ik. Als een soort anima mundi stralen de naties van de wereld ook onderscheiden etherische aura's uit die geworteld zijn in het land en zijn menselijke inwoners. "Elk van deze etherische aura's is in zekere zin

een versmelting van wat uit de aarde komt en van wat daarnaartoe is gebracht door de verhuizingen van de volkeren."³ Nieuwe migratiegolven beïnvloeden en veranderen de patronen van deze aura's.

Aurobindo put uit de Veda's en schrijft dat een individu, bewust, "halfbewust" of "met een vaag onbewust tasten", van nature de eigen ontwikkeling zoekt, waarbij hij gaandeweg de "wet en kracht van zijn eigen wezen" ontdekt en ernaar handelt om die kracht te vervullen. Dit gebeurt omdat het individu in feite "een wezen is, een levende kracht van de eeuwige Waarheid, een zichzelf-manifesterende geest". Een natie of samenleving is vergelijkbaar met een lichaam, een organisch leven, een moreel en esthetisch temperament, een zich ontwikkelende geest en een ziel. En zo geldt ook dat 'een samenleving, een gemeenschap of een natie volgens haar oorspronkelijke wet en doel haar eigen zelfvervulling zoekt'.⁴ Dit verklaarde voor Aurobindo de impuls die onafhankelijkheidsbewegingen in het koloniale tijdperk aandreef, waarbij Ierland en India werden genoemd als de eerste naties die worden gedreven door de drang "zichzelf te zijn". Hij merkte op dat deze vroege nationa-

2 Rudolf Steiner, *The Mission of Folk-Souls*. https://rsarchive.org/Lectures/GA121/English/APC1929/MF1929_index.html

3 Rudolf Steiner, *The Mission of Folk-Souls, Lecture II*. <https://rsarchive.org/Lectures/GA121/English/APC1929/19100608p01.html>

4 Sri Aurobindo, *The Human Cycle: the Ideal of Human Unity, War and Self-Determination: The Discovery of the Nation-Soul*, p. 34

le drang naar een dieper zelfbewustzijn vaak tot uiting kwam in “een werkelijk barbaarse en reactionaire grofheid”. Er was daarbij de neiging om “de fout van de Teutoons Ontsporing te herhalen, die niet alleen leidde tot ‘zichzelf verwezenlijken’ - wat volkomen juist is - maar tot een uitsluitend voor en op zichzelf leven.”⁵ Evenzo houdt een groot deel van de geschiedenis van naties zich bezig met hun uiterlijke verankering in sociale en culturele structuren, eerder gedreven door fundamentele en emotionele politieke en economische krachten, terwijl Aurobindo daarentegen een nieuw gemeenschapsbewustzijn zag ontstaan in naties, dat hen ertoe bracht te streven naar het belichamen van de wetten en principes van hun hoger Zelf.

De allereerste benadering door Bailey van de verhouding tussen de ziel en de persoonlijkheid van naties is ontwikkeld in *De Bestemming der Volkeren*. Deze benadering wordt verder uitgebreid in een reeks boeken, met name in *Het naar buiten treden van de Geestelijke Hiërarchie* (dat vanuit het perspectief van de ziel en de geestelijke koninkrijken de zich ontvouwende geschiedenis van internationale betrekkingen beschrijft, voorafgaand aan en inclusief de Tweede Wereldoorlog) en *De Problemen der Mensheid*, met een reeks artikelen die voor het eerst werd gepubliceerd in 1948.

Dit laatste boek, dat sindsdien verschillende malen is herzien, behandelt vraagstukken als onderwijs voor kinderen, kapitaal en arbeid, raciale minderheden en internationale eenheid vanuit het perspectief van de zielen en persoonlijkheden van naties en de impuls van een evolutionair plan dat in het denkvermogen van God wordt gedragen. Hoewel het dominante karakter van de ziel (in groepen,

naties en individuen) dit goddelijke doel is, gedreven door liefde, wordt de persoonlijkheid (het afgescheiden zelf) vaak beheerst door egocentrische verlangens.

“Indrukken vanuit de Hiërarchie [het koninkrijk der zielen]”, schrijft Bailey, “zijn ontvangen, vervormd, verkeerd toegepast en verkeerd geïnterpreteerd.” Het is de taak van de groep werelddienaren (alle mensen in alle naties die op een of andere manier met zielsenergieën werken) om de mensen van goede wil te inspireren, te onderwijzen en te organiseren zodat zij er vrijelijk voor kunnen kiezen dit kwaad van afzonderlijkheid en egoïsme te compenseren en zo “de goddelijke circulatiestroom te herstellen”.⁶

In de leringen van Bailey worden de ziel en persoonlijkheid van een natie bepaald door zeven archetypische energieën, zeven stralen, elk onderscheiden door unieke kwaliteiten, in combinatie met astrologische invloeden. Naarmate de energieën van stralen en sterrenbeelden in en door elk van de lichamen van de natie stromen (ziel, persoonlijkheid, denkvermogen, emotie, fysiek/etherisch), worden veranderingen in uiterlijke aangelegenheden gestimuleerd, vaak doordat de ziel momenten van crisis aandraagt. Deze veroorzaken conflicten die inspirerende leiders oproepen die de natie verder kunnen brengen in de richting van meer inclusiviteit en een dieper gevoelde bijdrage aan het algemeen welzijn van alle naties.

Een belangrijk inzicht van Bailey betreft de grote verscheidenheid aan combinaties van straalenergieën en astrologische invloeden die naar men zegt specifieke naties kenmerken. De diversiteit van deze binnenkomende krachten, en de effecten die ze niet alleen binnen de natie hebben maar ook in de verhoudingen tussen naties, betekent dat er geen

5 *Ibid*, p.39

6 Alice Bailey, *Problems of Humanity*, 1964, p.

vastomlijnde letterlijke interpretaties kunnen zijn. Studenten van esoterische filosofie moeten putten uit hun intuïtie bij hun pogingen om actuele gebeurtenissen te begrijpen.

Spiritualiteit uit het Tweede Axiaal Tijdperk bevestigt dat hogere bewustzijnssferen de mensheid leiden naar een op inwijding gelijkende transformatie die wordt gekenmerkt door een reactie op twee primaire ideeën: ten eerste, de eenheid van de mensheid en van al het leven; ten tweede, de uniciteit en heiligheid van elk individueel mensenleven, en van elke levensvorm, die onvervreembare rechten en verantwoordelijkheden verleent aan individuen, gemeenschappen en naties. De geschiedenis van deze tijd, en de jaren die volgden op het einde van de Tweede Wereldoorlog en de oprichting van de Verenigde Naties, hebben volledig betrekking op elke natie die haar eigen pad bewandelt in de richting van de juiste verhouding tussen erkenning van de eenheid van het leven in al zijn manifestaties en de erkenning van de integriteit en heiligheid van elke individuele mens. Als weg van inwijding begeven we ons naar nieuwe en hogere harmonieën door middel van conflicten, terwijl eeuwenoude krachten van scheiding en materialisme weerstand bieden tegen nieuwe impulsen die de wetten en beginselen van de ziel dragen.

Hoewel Teilhard de Chardin weinig te zeggen heeft over de ziel van een natie, spreekt hij over liefde als een geofysische aantrekkingskracht, een “radiale energie” die inherent is aan het universum en het bewustzijn leidt naar zowel meer differentiatie als sublieme eenheid: “een hoogtepunt van geharmoniseerde complexiteit”.¹ Naarmate het Christusbewustzijn meer verankerd raakt in individuen (en, zo kunnen we daar-

aan toevoegen, in gemeenschappen en naties), leidt dit ertoe dat zij hun eigenheid vollediger tot uitdrukking brengen, terwijl zij zich tegelijk sterker bewust worden van zichzelf als soort, ingebed in de eenheid en heilheid van het leven.

Steiner zegt dat we - terwijl “nationalisme van nature groeit bij mensen ... evenals lichamelijke groei” - via de nationale ziel de kracht van liefde ontdekken met haar gevoel van verhouding tot andere naties, en met haar zorg voor het welzijn van het geheel. Ons gevoel voor internationalisme lijkt op de gevoelens die voortkomen uit het overdenken van de schoonheid van de natuur; ze groeien “evenredig naarmate we leren liefhebben.”²

En Aurobindo bevestigde dat de ziel van de mensheid een “hogere synthese” is dan de synthese van de nationale ziel en “daarbuiten is er een nog hogere synthese, deze levende, lijdende, aspirerende wereld van schepselen, de synthese van het boeddhisme; er is een hoogste van alles, de synthese van God”. Toch is nationalisme de onmiddellijke uitdaging die “in het leven gerealiseerd moet worden. ... We moeten als een natie leven voordat we in de mensheid kunnen leven”.

Geestelijke perspectieven van het tweede axiaal tijdperk zijn zeer invloedrijk geworden onder mensen van intelligente goede wil. Van de ziel van de natie tot de ziel van de mensheid, staat *Homo sapiens* bij een poort, klaar om de werelddiscipel te worden.

Overdenkingen over een Nationale Ziel

Kimberley Riley

Welk voordeel levert het idee op dat naties

² Sri Aurobindo, *Karmayogin*, CWSA volume 8, pp 84-85. <https://auromere.wordpress.com/2013/02/02/sri-aurobindo-on-nationalism/>

¹ Pierre Teilhard de Chardin, *Human Phenomenon*, p. 186

zielen hebben? De meesten van ons worstelen er-mee onze eigen ziel te begrijpen en te honoreren. Laat staan dat we zouden kunne begrijpen wat bedoeld zou kunnen worden met de ziel van onze eigen natie, of de zielen van alle staten waaruit de mensheid in de loop van vele millennia is samengesteld, of die de wereld vormen zoals wij die vandaag kennen. Wereldwijde migratie maakt het probleem nog ingewikkelder. Veel naties bestaan tegenwoordig uit volkeren afkomstig uit vele delen van de wereld. Verandert culturele diversiteit de nationale ziel? En aangezien het idee van de natiestaat een relatief recent idee is, hoe zit het dan met de zielen van alle andere vormen van staatsorganisatie – de rijken, koninkrijken en stamverbanden uit het verleden. Hebben zij ook zielen? Bestaan deze zielen nog steeds als overblijfselen van vroegere beschavingen? Het praktische of academische denkvermogen kan veel complicaties zien aan het idee van een

nationale ziel, en toch, als we de nationale ziel zien als een levendig reservoir van energie, klaar om menselijke groei te ondersteunen, zoals onze eigen ziel ook onze persoonlijke ontwikkeling ondersteunt, kunnen we een nuttige bron van inspiratie vinden om actief goede wil in de wereldgemeenschap te bevorderen.

Een van de grote moeilijkheden bij het nadenken over de ziel van een natie komt voort

uit het feit dat de term “nationale ziel” of “ziel van de natie” wordt gebruikt – vaak nogal losjes - om te verwijzen naar vele verschillende facetten van het nationale leven. Buiten esoterische filosofische kringen is er geen algemeen aanvaarde definitie van wat de ziel van een natie zou kunnen vormen. Een paar voorbeelden illustreren het punt. Om een gevoel van urgentie te wekken of morele helderheid op te roepen, verwijzen politici vaak sterk overdreven naar hun campagnes als gericht op de “ziel van de natie”. Zonder dat zij ooit uitleggen wat dit zou kunnen betekenen, behalve een opwindende strijdkreet voor hun platform of een vage verwijzing naar het nationale morele kompas. In deze context duidt ziel op ethische normen of een bepaalde politieke filosofie die door aanhangers als bijzonder moreel wordt beschouwd in tegenstelling tot andere groepen binnen de politiek. Na de Tweede Wereldoorlog was het gebruikelijk dat wetenschappers of politieke waarnemers de oorsprong van de oorlog en de holocaust verklaarden, niet als beleidsbeslissingen van specifieke leiders, maar als onderdeel van een grotere nationale ziel, een soort erfzonde die in het volk zelf lag. Veel auteurs gebruiken daarentegen de term “ziel” om taal en cultuur aan te duiden, zoals Thea Dorn en Richard Wagner doen in hun boek uit 2011, *The German Soul*. Evenzo plaatsen eerdere werken, zoals Inazo Nitobe's *Bushido: The Soul of Japan* (1900), of Thomas F. A. Smiths *The Soul of Germany* (1915), de nationale ziel in een fundamentele culturele expressie en een taalvorm. Hoewel wetenschappers tegenwoordig minder geneigd zijn het concept van de nationale ziel te gebruiken om politieke of historische ontwikkelingen te verklaren, houden onze geesten nog steeds vaag vast aan veel van deze concepten, en boeken met titels als *De Ziel van Rusland* of *De Ziel van China* worden nog steeds geschreven door auteurs die beweren de verborgen identiteit van een nationale

groep te onthullen of de levenskracht te stimuleren via gangbare gewoonten, cultuur en politieke ambities. In deze terminologie is de ziel van een natie diep verborgen in de voedselkeuzes, taal, humor, kunst en literatuur van haar volkeren, of in recente politieke trends of internationaal beleid.

Maar net zoals de individuele ziel niet echt belichaamd is in persoonlijke smaken, overtuigingen of materiële levenswijzen, kan de ziel van een natie niet beperkt blijven tot haar politiek en cultuur. Net als onze eigen ziel bestaat de ziel van een natie op een hoger, abstract gebied, in de oceaan van licht en leven, en bevat de energetische zaden van onze collectieve wil tot leven, onze beste impulsen, ons gevoel van gemeenschap en goede wil en het verlangen naar voortdurende vernieuwing en groei. Net zoals de ziel niet wordt beschadigd door individuele tekortkomingen, zo wordt ook de nationale ziel niet beschadigd door collectieve tekortkomingen. De slechtste impulsen van de mensheid komen voort uit het niet zien en niet correct begrijpen van haar eigen zielsenergie, niet uit de aard van het reservoir zelf.

Als we de aard van een collectieve ziel willen begrijpen, moeten we onze blik richten voorbij de uiterlijke vormen van nationale expressie en onze eigen persoonlijke voorkeuren. Net zoals onze persoonlijkheden ons innerlijke zieleleven verhullen, zo verbergen politiek en cultuur ook de innerlijke bezieling van een natie. Door individuele en collectieve meditatie kunnen we door de duidelijke mislukkingen en catastrofes heen dringen, tot het duurzame leven achter het uiterlijke. Mensen maken fouten; zielen stralen energie uit. Mediteren over het idee van nationale ziele-energie tilt ons voorbij het beperkte zelf in het leven van de groepen waartoe we behoren. Veel mensen zijn tegenwoordig bekend met de basisvorm van

een liefdevolle vriendelijkheidsmeditatie. Men begint met het uitstralen van liefde naar het zelf, daarna naar het gezin, de grotere gemeenschap, de natie, de gemeenschap van naties, het grotere universum en daarbuiten. Hoewel krachtig, begint deze meditatie met het individu als de bemiddelbaar, de bezielende kracht. Wat als we het omdraaien en het universum, de gemeenschap van naties en de natie waarin men leeft, energie naar onszelf zien uitstralen. Misschien kunnen we de energie van liefdevolle vriendelijkheid en goede wil zien stromen in steeds sterker wordende stromen. Hoe zouden we dan kunnen denken over de naties van de wereld? Minder in termen van oorlog, wreedheid, eigenbelang, ambitie, conflict en catastrofe, en in plaats daarvan als krachtige reservoirs van licht en leven die wachten op contact.

De meesten van ons zouden levenslange gewoonten moeten doorbreken om de naties van de wereld als bronnen van geestelijke energie te zien. Als geschiedkundige en docent weet ik dat geschiedenis voor de meeste mensen een vertelling is van het slechtste in de mensheid. Wat is geschiedenis zonder een analyse van oorlog, revolutie en menselijke ambitie? Evenzo richt internationale politiek zich vaak op dreigingen en mislukkingen. Proberen “het goede te zoeken” zou op zijn best als naïef worden beschouwd, en op zijn slechtst als een teken van slechte wetenschap, beperkt begrip en intellectueel falen. Bovendien zouden we, om onze aandacht te verleggen naar het idee van de nationale ziel als reservoir van goede wil, moeten toegeven dat we genieten van prikkelende verhalen over geweld, verraad, marteling en conflict. In de dertig jaar dat ik docent geschiedenis ben, heb ik nog nooit een klas gezien die er niet met enthousiasme in opgaat wanneer de slechtste kanten van de mensheid zichtbaar zijn. Deze neiging onthult ons eigen ware niveau van inte-

resse, onze eigen negatieve en beperkte aandacht binnen een wereld van zowel verleden als heden die, naast oorlog, terreur en onderdrukking, tegelijkertijd oneindige bronnen van kracht, genezing en goede wil bevat. Onze traditionele aandacht voor historisch en politiek onderwijs traint ons verstand om het slechtste in de mensheid te zien, vooral op nationaal niveau.

Maar net zoals we onze persoonlijke zwaktes en tekortkomingen niet als ons ware zelf moeten beschouwen, zouden we het slechtste in onze landen niet als hun kernrealiteit moeten zien. Zoeken naar de ziel in onze naties, werken aan het absorberen van deze energie in ons leven en onze expressie, is het versterken van de goede wil die niet alleen in enkele geïsoleerde individuen en groepen bestaat, maar in het hart van elke gelaagdheid van de schepping, van de meest abstracte niveaus tot aan ons collectieve leven als naties, gemeenschappen en families. Het is zelfs moeilijk voor te stellen dat er een effectieve zoektocht naar internationale samenwerking en goede wil is zonder deze verschuiving in perceptie. Goede wil die wordt voorgesteld in een zee van wereldwijde vijandigheid verwelkt, maar bloeit wanneer het wordt begrepen als onderdeel van de natuurlijke constitutie van naties. Stel je voor hoe ons beeld van de mensheid zou kunnen veranderen als we het tot gewoonte zouden maken om het bezielande genie in het hart van al onze naties, zowel in het verleden als het heden, waar te nemen. Net zoals de meditatieve persoonlijkheid een verbinding met de geest opbouwt die uiteindelijk de persoonlijkheid overspoelt met zielsenergie, zouden we een kanaal bouwen voor geestelijke kracht om vrijer in ons collectieve leven te stromen.

Michael Beckwith's groepsmeditatie opent een VN-evenement op Wereld Meditatie-dag, *Healing the World from Within*, en toont deze nieuwe houding ten opzichte van het

ationale leven en internationale betrekkingen. Beckwith bevestigt iets wat we allemaal elke dag waarnemen met betrekking tot sociale en culturele realiteiten: "De wereld is de neerslag van gekoesterde overtuigingen en standpunten". Wanneer we in onze eigen geest alleen conflict zien, zullen we waarschijnlijk meer van hetzelfde produceren. Maar wanneer we iets aanboren dat hoger is dan de grofste menselijke handeling, de bron van onze beste impulsen, creativiteit en vermogen tot dynamische groei, helpen we actief dat kenmerk van energie tot leven te brengen.

Zoals Beckwith stelt: "[w]e veranderen de wereld niet door geweld, we veranderen de wereld door frequentie". Het voorstellen van onze naties, elk bezield door een welwillende ziel die naar ons reikt, net zoals God een levendige hand naar Adam reikt in Michelangelo's iconische fresco *De Schepping van Adam uit de Sixtijnse Kapel*, verschuift onze waarneming naar de potentiële kracht van groepstrilling in het nationale leven, en naar het idee dat er iets naar ons reikt, net zoals wij ons richten op de goddelijke kracht. Dit idee van een nationale ziel is zowel aanroepend als oproepend. Terwijl wij dienen als kanalen voor de energie van groei en goede wil, bruggen tussen goddelijke energie en menselijke waardering, roept onze aanroep een reactie op, waardoor de kwaliteit van ons collectieve nationale leven langzaam verandert. En we beseffen dat we niet alleen zijn in dit project. Goede wil is geen zwakke kracht in een vijandige wereld, maar onderdeel van de aard van de schepping zelf, beschikbaar nu en in het verleden voor iedereen die bereid is voorbij de eigen geleerde overtuigingen te kijken naar de goddelijke realiteit.

Image credits:

Cover: Joshua Woroneicki - Pexels

Page 3: Johannes Plenes - Pexels

Page 6: TrueCreatives - Canva

Page 9: Gustavo Guirova Gaitan - Canva

Page 11: Magenta - Canva

Links: zie online editie voor hyperlinks.

Helpen bij het opbouwen van juiste menselijke verhoudingen

WERELD GOEDE WIL is een internationale beweging voor het bevorderen en mobiliseren van de energie van goede wil en voor het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Zij is opgericht in 1932 als een activiteit van dienst van de Lucis Trust. De Lucis Trust staat in Groot-Brittannië geregistreerd als een educatieve instelling. In de Verenigde Staten is het een van belasting vrijgestelde opvoedkundige instelling zonder winstoogmerk en in Zwitserland staat zij geregistreerd als een samenwerkingsverband zonder winstoogmerk. WERELD GOEDE WIL wordt door de Verenigde naties erkend als een Niet-Gouvernementele Organisatie (NGO) en wordt vertegenwoordigd bij de regelmatige voorlichtings-bijeenkomsten op het VN-Hoofdkwartier.

De Lucis Trust heeft een raadgevend statuut bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF wordt drie keer per jaar uitgegeven. Meerdere exemplaren van de Nieuwsbrief kunnen op verzoek worden toegezonden. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF is ook beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Grieks, Italiaans, Portugees (online), Roemeens (online), Russisch, Sloveens en Spaans.

Wereld Goede Wil beroept zich uitsluitend op donaties om haar werk in stand te houden. De nieuwsbrief wordt gratis verspreid om deze zo wijd mogelijk ter beschikking te stellen, maar donaties zijn voor deze dienst altijd noodzakelijk, en worden zeer gewaardeerd

Deze nieuwsbrief is verkrijgbaar via www.worldgoodwill.org

ISSN 0818-4984

Suite 54, 3 Whitehall Court,
London SW1A 2EF, UK
worldgoodwill.uk@lucistrust.org

Rue du Stand 40,
1204 Genève, SWITZERLAND
geneva@lucistrust.org

866 United Nations Plaza, Suite 482,
New York NY 10017, USA
worldgoodwill.us@lucistrust.org

De Grote Aanroep

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

*Vele religies geloven in de Komende, een Wereldleraar, en we kennen Hem onder de namen als de Heer Mai-treya, de Imam Mahdi, de Bodhisattva, de Kalki avatar en de Messias, en deze termen worden gebruikt in sommige van de versies van de Grote Aanroep voor de mensen van de overeenkomstige geloven.

Aangepaste versie

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende* tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

